

официальном извинении или выразаться в иной подобающей форме», а п. 3 ст. 37 закрепляет норму, в соответствии с которой «сатисфакция не должна быть не пропорциональна вреду и не может принимать формы, унижительной для ответственного государства [3].

На практике, сатисфакция может выражаться в оказании почестей пострадавшему государству, заверении в том, что подобные неправомерные действия не будут иметь место в будущем, выражении сожаления или сочувствия, привлечения виновных лиц к юридической ответственности.

В качестве примеров сатисфакции можно привести следующие прецеденты. В 1970 Федеральный Канцлер Германии Билли Брандт во время своего визита в Польшу стал на колени перед памятником героям восстания в Варшавском гетто, тем самым принося извинения за преступления нацистского режима, совершенные при подавлении этого восстания. В 2010 году правительство Японии принесло официальные извинения Корею за «ущерби страдания, принесенные колониальным господством Токио». В 2013 году Президент Польши Бронислав Коморовский извинился перед Российской Федерацией за погромы, устроенные возле посольства России в Варшаве националистами, назвав данный инцидент «скандалом, который никак нельзя оправдать». В 2016 году Президент Украины Петр Порошенко в ходе телефонного разговора с Александром Лукашенко принес Президенту Беларуси извинения за инцидент с самолетом белорусской авиакомпании «Белавиа», который заключался в том, что самолет «Боинг 737-800», совершавший рейс Киев-Минск был под угрозой перехвата истребителями был возвращен в аэропорт Жуляны по распоряжению Службы безопасности Украины. Украинская сторона заверила Президента Лукашенко в том, что ведется расследование инцидента и виновные будут наказаны.

Таким образом, сатисфакция может выражаться в самых различных действиях ответственного государства. Факт сатисфакции может фиксироваться в совместном акте заинтересованных государств [1, с. 101].

В доктрине существует мнение, согласно которому выделяются два вида сатисфакции: ординарная сатисфакция (данном термином в данной доктрине обозначается общепринятое понятие сатисфакции) и чрезвычайная сатисфакция, под которой понимаются «выходящие за рамки простого удовлетворения различного рода временные ограничения суверенитета и международно-правовой субъектности государства [2, с. 111]. На наш взгляд определение чрезвычайной сатисфакции выходит за рамки морального удовлетворения потерпевшей стороны и данные меры относятся к куда более суровым по своему характеру и последствиям.

Заключение. Таким образом под сатисфакцией в международном праве следует понимать одну из форм возмещения причиненного морально-политического вреда. Сатисфакция осуществляется посредством активных действий ответственного государства. Способы принесения удовлетворения пострадавшей стороне характеризуются большим разнообразием и зависят от конкретного международно-противоправного деяния.

1. Барышев, В.А. Международное публичное право (общая часть): курс лекций / В.А. Барышев. – Витебск: ВГУ имени П.М. Машерова, 2016. – 106 с.

2. Лукашук И.И. Право международной ответственности / И.И. Лукашук. – М.: ВолтерсКлувер, 2004. – 432 с.

3. Резолюция Генеральной Ассамблеи Организации Объединенных Наций № 56/83 «Ответственность государств за международно-противоправные деяния» // Официальный сайт ООН [Электронный ресурс]. – 2018. – Режим доступа: <https://undocs.org/ru/A/RES/56/83>. – Дата доступа: 01.09.2018.

DYNAMICS AND SPECIFICITY OF THE EURASIAN INTEGRATION IN 2018

Chudikova T.P.,

*lecturer of the civil law and civil procedure department VSU named after P.M. Masherov,
Vitebsk, Republic of Belarus*

The Eurasian Economic Union (hereinafter – the EAEC) during the integration process is rather difficult. So, when there is an aggravation of some or other global problems in politics, which in turn affects all other spheres and the economy in the first place. At the international arena, the EAEC has already become quite familiar, however, one can confidently say that in order to become a powerful alliance it is necessary to have no disagreements in the spheres that the participating countries are

trying to integrate. At the same time, the benefits of integration should be available to all participating countries and have a promising future for further development.

The purpose of this work is to study the dynamics and specifics of the development of the integration processes of the EAPS in 2018. The urgency of the chosen research is conditioned by the fact that the EAEC has existed on the expanses of the world market for several years and should not only justify its existence among other unions, but also demonstrate the dynamics and progress within its development.

Material and methods. The material of the study was the Agreement on the EAEC. To achieve the goal envisaged by this article, such methods as an analysis method were used to clarify certain phenomena associated with changes in legislation, as well as a formal legal method of investigation.

Results and their discussions. Many officials express their opinion that the EAP, although firmly established on the international scene among other unions, is however at a very disadvantageous position, as it tries to compete with more powerful alliances, such as the European Union, which until today has not been realized - an alliance with China.

Thus, the financial picture for the first quarter of 2018, although it shows data on which the level of foreign trade of the EEA member countries with third countries has grown, however, this statistics is formed only at the expense of relations in the sphere of export-import between the Republic of Belarus and the Russian Federation, which turn, are long enough in friendly relations, as well as in relations with Kazakhstan. In this case, it can be assumed that the remaining member countries of the EEA are not very interested in each other, and that the member countries of the EEA are more inclined to deal with other countries: external countries. However, despite the foregoing, integration between member countries can be traced at least in the customs sphere, as evidenced by the Customs Code of the EEA (hereinafter – referred to as the EAEC TC), which came into force on January 1, 2018.

Undoubtedly, this sphere, which has undergone integration, shows the significance of the integration association of the EAEC member countries. In spite of everything, the member countries of the EEA still managed to agree on the unified norms envisaged in the EAEC TC: to remove the majority of internal barriers to the movement of goods and fixed assets, to approve common external duties, etc.

One can not, but notice the fact that for already three years of existence, the EAES has managed to come not to one legally fixed decision to create a single market for all participating countries, to write a draft Concept for the common financial market of the EAEA, to develop a mechanism for creating single production complexes that produce products under the brand of the EAEC, the adoption of a single Customs Code and, of course, the development of a number of initiatives aimed at liberalizing transport and simplifying the procedure for creating new transport coaches in the Eurasian space.

So, in 2018 a temporary, but still free trade zone with Iran has already been created. Let the «Silk Road» project at the stage of a pause in May 2018 be signed by the EAEA with China on cooperation in the trade and economic sphere.

As before, there were countries with respect to the EAEC that expressed their interest in cooperation: Israel, Singapore, India, South Korea. In this connection, the EAEC established an additional diplomatic platform in 2018, which is referred to as the Institute of Observers of the Unified Energy System and the first country that received observer status in the organization was Moldova [1].

It should be noted that the Republic of Belarus, since the time of the existence of the USSR, is a center in industrial production and as a result, the revenues of the Belarusian budget are formed by the export of goods with very high added value. At the same time, it should be noted that due to all this, the economy of our country has inherited a high degree of dependence on imported raw materials, mainly from the Russian Federation. Thus, it can be said with certainty that the above mentioned moments of the economic model of the Republic of Belarus have become key moments in the foreign policy of our country.

Today the largest Belarusian trading partner is the Russian Federation. It accounts for 39.2% of Belarusian exports and about 59.2% of imports. And if the Republic of Belarus exports ready-made products to Russia, it imports mainly mineral raw materials and energy resources. The second most important trade partner of Belarus is the European Union countries (Great Britain, Germany, Poland, Netherlands, Lithuania, Latvia, Belgium, Estonia), which account for 34.4% of Belarusian exports and

20% of imports. And only on the third place are the countries of the EAES, but it should be noted that the level of trade with them began to grow significantly after the creation of the Eurasian Union. Exports to Kyrgyzstan increased by 2 times, to Kazakhstan – by 58%, to Armenia – by 64%, to Russia – by 10.2% [2].

There is a specificity of integration of the countries-participants of the EAEC, which is expressed in the following. Thus, the existing system of relations within the EAEC reflects the main specificity, which, in turn, is built on the basic principles of external contacts, complementarity. A distinctive feature of the EAPS has a clear vision on the world labor market.

The conclusion. To date, the world has come close to the need to create new transport corridors through the Eurasian continent, which will provide these links and strengthen international economic relations. It is the Eurasian space that must play the decisive role of the link between the main economic centers on the continent.

1. Foreign trade of Belarus in 2018 // Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Belarus / [Electronic resource]. – 2018. - Mode of access: URL: <http://mfa.gov.by/export> – Date of access: 09.08.2018.

2. Savitsky A.P., Tsarik Y. A. Belarus in the EAES: a year later (disappointing results and dubious prospects). Minsk: Center for Strategic and Foreign Policy Studies, 2016. – P. 14.

АБ СУАДНОСІНАХ УГОНУ І ВЫКРАДАННЯ ТРАНСПАРТНАГА СРОДКУ

*Харашаўцаў З.А.,
студэнт 4 курса КемДУ, г. Кемерава, Расійская Федэрацыя
Навуковы кіраўнік – Сілаеў С.А., ст. выкладчык*

На працягу апошніх гадоў у расійскай навуцы крымінальнага права і ў палітычных колах даволі актыўна абмяркоўваецца ініцыятыва скасавання арт. 166 Крымінальнага кодэксу Расійскай Федэрацыі (далей – КК РФ), што прадугледжвае адказнасць за неправамернае завалоданне аўтамабілем або іншым транспартным сродкам без мэты выкрадання (угон). Пры гэтым гаворка ідзе не пра дэкриміналізацыю адпаведных дзеянняў, а пра тое, каб яны кваліфікаваліся па артыкулах аб выкраданнях чужой маёмасці.

Мэтай працы з’яўляецца абгрунтаванне самастойнай прыроды ўгону транспартнага сродку як асаблівага складу злачынства супроць уласнасці, якое не можа быць ахоплена складамі выкраданняў. Для гэтага неабходна прадэманстраваць, што нормы аб крадзяжы, рабунку ды разбоі (арт. 158, 161 і 162 КК РФ; арт. 205 – 207 КК РБ) не з’яўляюцца *lex generalis* у адносінах да арт. 166 КК РФ (арт. 214 КК РБ).

Матэрыял і метады. Матэрыялам даследавання паслужыла дзеючае расійскае і беларускае крымінальнае заканадаўства, кіраўнічыя тлумачэнні Пленума Вярхоўнага Суда Расійскай Федэрацыі, а таксама працы айчынных вучоных-юрыстаў па адпаведнай тэматыцы. Аснову даследавання складае юрыдыка-дагматычны метад.

Вынікі і іх абмеркаванне. Адною з першых прапанову пазбавіцца ад арт. 166 КК РФ як ад “праблемнага” і, у канчатковым выніку, “залішняга” высунула В.І. Плохава [4]. Потым аналагічная пазіцыя выказвалася ў шэрагу дысертацыйных даследаванняў [2, с. 20–21; 7, с. 22] і нават прымала форму дэпутацкіх законапраектаў, падтрыманых Міністэрствам унутраных спраў і некаторымі рэгіянальнымі заканадаўчымі сходамі. Аргументы прыхільнікаў такога падыходу зводзяцца да трох асноўных пунктаў:

1. Амаль поўнае супадзенне выкрадання ды ўгону па прыкметах аб’ектыўнага боку: завалоданне транспартным сродкам і паездка на ім — гэта фактычна і ёсць “адабранне” чужой рэчы і яе “перавод на карысць вінаватага”, што ствараюць выкраданне паводле ч. 1 заўвагаў да арт. 158 КК РФ. Пры гэтым перамяшчэнне на аўтамабілі з’яўляецца найбольш тыповым спосабам здзяйснення і тых дзеянняў, якія сёння кваліфікуюцца як аўтакрадзяжы, што абумоўліваецца спажывецкімі ўласцівасцямі дадзенага віду маёмасці.

2. Цяжкасці, звязаныя з вызначэннем зместу і накіраванасці намеру ў сітуацыях, калі ўгоншчык затрымліваецца падчас перамяшчэння на чужым аўтамабілі або пры спробе пачаць паездку. Часам у гэтай сувязі гаворыцца пра “недаказальнасць” размежавальнага крытэрыю